

potestates ēt i paradise visibili factū ee credendū ē: ut per angelicū ministeriū eē illiē qdām ignea custodia. Ad sextū dicendum qd hō si p̄ p̄tū de ligno vite comedisser nō propter hoc īmortalitatē recuperasset. s̄ bñ ficio illius cibi potuisset vitam magis plongare. vñ qd or. Et vivat in eternū. sumit ibi eternū p̄ diuturno. h̄ at nō expediebat hōi ut i miseria b̄ vite diutius permaneret. Ad septimū dō qd sicut Aug⁹ dīc ix⁹ sup Gen. ad lram. verba dei nō tā sūt p̄mis parentib⁹ in sūltātēs qd celos ne ita superbiant deterrēti p̄p̄ qd ista cōscripta sūt: qz. s. nō solū Adaz nō fuit fact⁹ qd fieri voluit: s̄ nec illid qd factus fuerat seruauit. Ad octauū dō qd vestitus necessari⁹ ē hōi fm statū p̄ntis mīstie p̄p̄ uno. p̄ qdē p̄p̄ defectus ab ext̄oribus documentis. pura tegati caloris et frigoris. 2° ad tegumentū īgminie: ne turpitudo mē brōrū apparet: in gbus p̄cipue manifestat rebellio carnis ad sp̄n. h̄ at duo i p̄ statu nō erāt: qz in statu illo corp⁹ hōis nō poterat p̄ aliqd extrinsecū ledi ut i p̄ dictū ē: nec etiaz erat in statu illo aliquia turpitudo in corpore hōis qd ad īfusionē induceret. vñ dicitur in Gen. Erat aut̄ vterq⁹ nud⁹. Adaz. s. et vxor eius et nō erubescabant. Alia aut̄ or de cibo est qui ei necessarius ad somentuz caloris nālis et ad corporis augmentū. Ad nonū dō qd sicut Aug⁹ dīc xi⁹. sup Gen. ad lram. n̄ est credendū qd primi parētes essent p̄duciti clausis oculis; p̄cipue cui; de muliere dica t̄ qd vidit lignū qd eēt pulchry et bōuz ad descendū. apti qd sūt oculi aborū ad aliquid itūē dū et cogitādū qd ātea nūq̄ aduerterant. s. ad iūice cōcupiscendū qd an nō fuerat.

Einde cōside
randū ē de tēptatione p̄mo rum parentū. Circa quam querunt duo. 1° p̄ vtrū fuit cōueniens qd a diabolo hōmo tēptares. 2° de mō et ordine illi⁹ tēptatōis.

Ad primū sic proce
dit. Videſ qd nō fuit cōueniens ut hō a diabolo tēptaret. Eadē. n. pena finalis obetur p̄tō āgeli et p̄tō hōis: f̄ illud Math. 25⁹. Itē maledicti i ignē eternū qd paratus ē diabolo et āgeli ei⁹. s̄ p̄cūm primi āgeli nō

fuit. ex aliq̄ tēptatōe ext̄iori. qd nec p̄mū pecatū hōis debuit ee ex aliq̄ ext̄eriori tēptatione. 3. De p̄scius futuroū sciebat qd hō p̄ tēptatōem demōis i p̄cūm deyceret. et sic bñ sciebat qd nō expediebat ei qd tēptaret. qd videt qd nec fuerat cōueniens qd p̄mitteret eū tēptari. 4. D. Or aligs ipugnatōe habeat ad penaz p̄tinere videt. et sic ēt̄rio p̄tinē videt ad p̄mū qd ipugnatōe lubrabit: fm illud p̄v. 16⁹. Cum placuerint dōne vie homis inimicos quoq̄ eius conuerteret ad pacē. sed pena nō debet p̄cedere culpā. qd incōueniens fuit qd hō an p̄cūm tēptaret. 5. h̄ ē qd or. Ecc. 34⁹. Qui tēptat⁹ nō ē: qualia scit. 6. dicendū qd dina sapia dispositus oia suauit ut dō. Sa. 8⁹. in qdū. s. sua prouidentia. singularis attribuit qd eis p̄petuit f̄ suā nām: qz ur dīc Dyo⁹. 4. ca⁹. de diui. no. p̄uidētie n̄ ē naturā corrūpere s̄ saluare. h̄ at pertinet a ī siderationē hūane nāe ut ab alijs creaturis iuuari uel impediri possit. vnde cōueniens fuit ut de hōiez i statu īnocentie et tēptari p̄mitteret qd malos angelos. et iuuari eū faceret qd bonos. ex spāli. n. bñficio grē h̄ erat ei collatū ut nulla creatura ext̄erior ei possit nocē. p̄p̄ia voluntatē p̄ qua ēt tēptatōi de mōis resistere posat. 7. Ad p̄mū qd dō qd s̄ naturā humāna ē aliq̄ nāi in qd p̄t malū culpe inueniri. non autē supra naturā angelicaz. tēptare aut̄ īducendo ad malū nō ē nisi iāz depravati per culpā. et iō cōueniens fuit ut hō p̄ angelū malū tēptaret ad peccandū: sic ēt fm ordinē nāe p̄ angelū bonū promouetur ad perfectōem. angelus at a suo superiori. s. a deo in bono p̄fici potuit nō at ad peccandū īduci: qd sicut t̄r̄ Jacobi p̄. deus ītēptator malorū ē. 8. Ad scđ dīc dū qd sicut de sciebat qd hō p̄ tēptatōe: in peccatū esset de uiciendus: itā ēt sciebat qd per liberū arbitriū resistere poterat temptatori. hoc at regrebat conditio nature ipsius ut p̄p̄ie voluntati relinqueret: fm illud Ecc. 15⁹. De reliqt hōiez i manu cōsili sui. vñ Aug⁹ dīc xi⁹ sup Gen. ad lram. Nō mihi videſ magne latidis futuriū fuisse hōiez. n̄ p̄p̄erea poss̄ bñ viuere: qz nemo male viuere suaderet: cu ēt i nā poss̄ et i p̄tāte haberet velle n̄ cōsentire suadenti. 10. Ad t̄ius dō qd ipugnatō cui cu difficultate resistere penalit̄ est. sed homo in statu īnocentie potuit absq̄ oī difficultate temptationi resistere. et ideo īpugnatio

tēptatoris ei pena nō fuit.

Ad secundū sic pro

cedis. Videſ q̄ nō fuerit cōneniens mod⁹
et oſo prime tēptatiōis. Sič. n. ordine nāe
angelus erat ſupior hoīe. ita et vir erat pſec-
tior muliere. ſz pctn venit ab angelo ad ho-
minē. ḡ pari rōne obui puenire a viro i mu-
lierē: ut. ſ. mulier p viri tēptare. et non ecō
uerso. ¶ P. Tēptatio primorū pētus fuit p
ſuggestōne, pōt aut diabolus et ſuggerere
hoīi abſq̄ aliq̄ exteriōri ſenſibili creature. cū
ḡ p̄imi parentes eēt ſpūali menti p̄diti mi-
nus ſenſibilib⁹ q̄ intelligibilib⁹ inherentes
cōuenienti ſuiffet q̄d ſolū ſpūali tēptatiōe
hoīi tēptare q̄ exteriōr. P. Nō pōt cōueniet
aliḡ maluz ſuggē niſi p aliq̄ q̄d appet bo-
nū. ſz multa alia aialia hñt maiorem appare-
tiā boni q̄ ſerpēs. nō ḡ cōuenient tēptat ſu-
it hoīi a diabolo p ſpēte. ¶ P. Serpēs ē aial
irrationale. ſz aiali irroali nō cōpetit ſapia:
nec locutō: nec pena. ḡ i cōuenient id uic̄ ſ
pens eē callidior cūctis aialib⁹ vel pruden-
tissim⁹ oſum bestiarū fm̄ alia translatōne
i cōuenient ēt iudic̄ ſuiffle mulieri locut⁹
et deo punit⁹. ¶ ſz 5 ē q̄ id q̄d ē p̄mū i alii
quo genere d̄z eē ppoſitionatū bis q̄ in eod
gnē cōſequit⁹. ſz in quolibet gnē pcti inuēit
ordo prime tēptatiōis iſq̄tū videlicet pcedit
i ſenſualitate q̄ p ſerpēt ſiḡt pcti ſcupia. i
rōne inferiōri que ſiḡt p mulierē delectatio
i rōne ſuperiori q̄ ſiḡt p virū consenſus pec-
cati. ut Aug⁹ dič. 12. de trinitate. ḡ cōgruus
fuit ordo prime tēptatiōis. ¶ P. dicendū q̄
homo cōpoſit⁹ et ex dupli ci natura. in telle
ctua. ſ. et ſenſitua. et iō diabolus in tēptatiō
ne hoīi vſus ē iſitamēto ad peccadū dupli
citer. Uno⁹ ex pte intellect⁹ inq̄tū pmiſit
diuinitatis ſimilitudinē p ſcie adaptionem
quā boī nāliē d̄ſiderat. Alio⁹ ex pte ſenſus.
et ſic vſus est bis ſenſibilib⁹ reb⁹ que maria
hñt affinitatē ad hoīez. pti qdē i eadē ſpē tē
ptans virū p mulierē ptim vero i eodez gnē
tēptans mulierē p ſerpēt. pti vero ex gnē
ppinq̄ pponēs pomū ligni veriti ad ecedū

Ad primū ḡ dō q̄ i actu tēptatiōis diabol⁹
erat ſicut p̄ncipale agens. ſz mulier assume-
bat q̄i iſtrumētū tēptatiōis ad deyciēdū vi-
rū: tu q̄ mulier erat infirmior viro. vñ magi
ſeduci poterat: tu ēt propter cōiunctōe ei⁹
ad virū maxime p ea diabolus poterat uirū

ſeducere: nō tñ ē eadē rō p̄ncipalis agent⁹
et iſtrumenti. nā p̄ncipale agēs oportet eē
porius: qdō nō regriſ in agente iſtrumentali.

¶ Ad secundū dicendū q̄ ſuggestio q̄ p̄ci-
paliter diabol⁹ hoīi ſuggerit. oñdit diabolus
plus habere potestatis in hoīe q̄ ſuggestio
exterior. q̄ ſuggestione interiorē imutat
a dabolo ſaltē hoīi ſanſia. ſz p ſuggestōe
exteriorē imutat ſola extiōr creatura. diabo-
lus. n. mīmū p̄tatis habebat i hoīe ante pec-
catū. et iō nō potuit eū interior ſuggestione
ſz ſolū exteriōri tēptare. ¶ Ad tertius dō q̄ ſi
cut Aug⁹ dič. xi⁹ ſup ſenſ. ad l̄ram: non d̄be
mūs opinari q̄ ſerpēt ſibi p quez tempta-
ret diabolus eligeret. ſz cū eēt i illo d̄cipiēdi
cupiditas: nō niſi p id aliqd po: uit: p qdō pos-
ſe pmissus ē. ¶ Ad q̄rtū dō q̄ ſicut Aug⁹ di-
cit. xi⁹ ſup ſenſ. ad l̄ram: ſerpēt dicit⁹ ſa-
piens uel callid⁹ ſiuie prudēs propter aſtutā
diaboli que in illo agebat dōlū: ſicut dicitur
prudens uel aſtuta lingua quam prudens
aſtutus mouet ad aliqd p̄uidēter uel aſtute
ſuadendum. neq̄ et ſerpēt verboū ſonos i
telligebat q̄ ex illo ſiebat ad mulierē: neq̄ et
cōuerſa credenda ē aia ei⁹ i nām rōnalem
qñ gdē nec ipſi hoīies quoq̄ rōnalis nā ē cū
demon in eis loquif. ſciūt qdō loquans. ſic ḡ
locutus ē ſerpēt hoīi: ſicut aſina i q̄ ſedebat
balaz̄. pp̄ha locuta ē hoīi. niſi q̄ id ſuit op⁹
diabolicū. B angelicū. vñ ſerpēt nō ē i terro-
gat⁹ cur hoc fecerat: q̄i nō i ſua nā ipſe B fe-
cerat. ſz diabolus in illo q̄ iā ex pctō ſuo igni
deſtinatus ſuit i epitermo. ¶ d̄ at ſerpēt dō
ad eū q̄ ſerpēt opat⁹ eſ referit: ut Aug⁹ di-
cit in li⁹ ſup ſenſ. 5 manicheos: nūc qdē eius
pena. ſ. diaboli dicif q̄ nobis cauendus ē nō
ea q̄ vltimo iudicio reſeruat. per hoc. n. qdō
ei dicif. Maledictus es inter dia alantia et
bestias terre. pecora illi pponunt nō in pta
te ſz i cōſeruatoē nāe ſue: q̄ ſecca ſra nō ami-
ſerunt b̄titudinē aliquā celeſtē quā nūq̄ ha-
buerunt: ſz i ſua nā quā accepunt peragunt
vitam. dicif. n. ei: pectorē et ventre repes: ſz
aliā l̄raz: ubi noie pectoris ſiḡt ſupbia: q̄ ibi
vñat iper⁹ qie. noie at ventris ſiḡt carna-
le deſideriū: q̄ h̄ pars mollior ſentit in cor-
pore. h̄ ſat reb⁹ ſerpit ad eos quos vult d̄ci-
pere. ¶ d̄ at dō: frā comedes cūctis dieb⁹
vite tue. ouib⁹ mōis iſtelligi pōt: uel ad te p
tinebūt q̄ ſrena cupiditate deceperis. i. pec-
catores q̄ ſre noie ſignificat: uel tertium gen⁹

tēptatōis his v̄bis sīḡ: qd̄ ē curiositas. terram. n. qui manducar. p̄funda t̄ tenebrosa penetrat. p̄ h̄ at q̄ ūnicitie ponūt in t̄ ipsuz t̄ mulierē. ond̄is nos nō posse a diabolo tēptari nisi p̄ illā aiale p̄tē. q̄ q̄si mulieris imāginē i hōie gerit s̄ue ostendit. semen aut̄ dia boli ē puerla suggestō: semen mulieris fructus boni operis qd̄ puerse suggestiōi ūst̄it t̄ iō obseruat serpēs plāta mulieris ut si qn̄ i illicita labif delectatio illam capiat. t̄ illa obseruat caput eius ut eū i ipso initio male suasiōis excludat.

Orandū ē de studiositate t̄ curiositate sibi opposita. Circa studiositatē at̄ q̄runtur duo. p̄ q̄ sit materia studio statis. **E**nīt̄ p̄ teperatiōe.

Ad primū sic proce dif. Videſ q̄ materia studiositatis nō sit p̄ prie cogitio. Studiosus. n. d̄f aliquis ex eo q̄ adhibet studiū aliquib⁹ reb⁹. s̄z i qualib⁹ mā d̄bō studiū adhibere ad h̄ q̄ recte faciat qd̄ ē faciendū. ḡ videſ q̄ non sit specialis mā studiositatis cognition. **P.** Studiositas curiositati opponit. s̄z curiositas q̄ a cura dic̄t p̄t eē circa ornatū vestiū t̄ circa alia b̄ mōi q̄ pertinent ad corp⁹. vii aplus dicit ad **R. o. 12° Carnis curā ne feceritis i desiderus ḡ studiositas nō ē solū circa cognitōe. **N. P.** Jere. 6° of. **A** minore v̄sq ad maiore omes auaritie studēt. s̄z auaritia nō ē p̄ prie circa cognitionē s̄z magis circa passionē diuitiarū: ut s̄ dictū ē. ḡ studiositas q̄ a studio d̄r n̄ ē p̄ prie circa cognitionē. **H**z̄ ē qd̄ d̄f p̄. 27°. **S**tude sapie filii mi t̄ letifica cor meuz ut possis r̄ndere exprobriati sermonē. **H**eadē studiositas ē q̄ laudat ut virt⁹. t̄ ad quā lex iuitat. ḡ studiositas ē p̄ prie circa cognitōe **B.** dicendū q̄ studiuz p̄cipue ūportat rebe mētē applicatōe mētis ad aligd. mēs autē n̄ applicat ad aligd nisi coſcēdo illd. vii p̄ p̄mēs applicat ad cognitionē. secūdario at̄ applicat ad ea i ḡbus bō p̄ cognitionē dirigif. t̄ iō studiū p̄ p̄ respicit cognitionem t̄ per posteri⁹ quecūq; alia ad q̄ operāda directione cognitionis indigem⁹. virtutes autē p̄ prie sibi attribuit illā mām circa quā pri mo t̄ principaliter sūt: sicut fortitudo picu**

la mortis. t̄ tēperantia delectatōe actus. t̄ iō studiositas p̄ prie d̄f circa cognitionem. **A**d p̄mū ḡ dicendū q̄ circa alias mās nō p̄t aliqd recte fieri nisi sc̄bz q̄ ē p̄ordinatū p̄rōnē cognoscētē. t̄ iō p̄ p̄us studiositas cognitionē ūspicit cūcūq; māe studiū adhibetur. **A**d secundū dicēdū q̄ ex affectu hominis trahit mens ei⁹ ad ūredēdū bis ad q̄ affectis sc̄bz illō **M**ath. 6°. **U**bi ē thesaur⁹ tuus ibi ē t̄ cor tuu; t̄ q̄ circa ea de qb⁹ caro souet marie hō affectis. cōsequēs ē q̄ cognitio hōis v̄sē circa ea qb⁹ caro souet: ut. l. hō igrat q̄li hō optime possit carni sue subuenire. t̄ sc̄bz h̄ curiositas p̄oīs circa ea q̄ ad carne p̄tinēt rōnē eoꝝ q̄ p̄tinēt ad cognitionē. **A**d triū d̄d q̄ auaritia inhiat ad lucra cōquirēda ad qd̄ in maxime nēccā ē qdā p̄itia terrenarū rez. t̄ sc̄bz h̄ studiū attribuit bis q̄ ad auaritiā spectant.

Ad secundū sic procedit. Videſ q̄ studiositas nō sit pars tēpātie. Studiosus. n. d̄f aligs sc̄bz studiositatē s̄z v̄l̄ oīs v̄tuosus vocat studiosus. ut p̄ p̄ phm q̄ frequēter sic v̄t̄f noīe studiosi. ḡ studiositas ē gnālis virt⁹ t̄ s̄i ē p̄ p̄ tēpātie. **P.** Studiositas sicut dictū ē: ad cognitionē p̄nit: s̄z cognitionē nō p̄tinēt ad virtutes morales q̄ sūt i appetituia aīe pte. s̄z magis ad intellectuales que sūt i parte cognoscitina. vii t̄ sollicitudo ē act⁹ prudētē ut s̄ htū ē. ḡ studiositas s̄i ē p̄ p̄ tēpātie. **P.** Virt⁹ q̄ponit p̄ alicui⁹ p̄ncipalis virtutis assūlatur ei q̄s tū ad modū. s̄z studiositas nō assimilat temperantie q̄pt̄i ad modū: q̄ tēperantie nomē sumitur ex qdā refrenatōe. vii magis oppōit vitio qd̄ ē i excessu. nomē at̄ studiositas sumit̄ ecōtrario ex applicatōe aīe ad aliqd. vii magis v̄r̄ opponi vitio qd̄ ē i defectu. l. negligentie studendi q̄ vitio qd̄ ē in excessu. l. curiositati. vii p̄p̄ horū ūlititudinē dicit **I**sidorus in li⁹ ethimologiarū q̄ studiosus dicitur q̄i studys curiosus. ḡ studiositas nō ē p̄ p̄ tēpātie. **H**z̄ ē qd̄ **A**ug⁹ dicit i li⁹ d̄ moribus ecclie. Curiosi eē phibemur: quod magne tēperātie inunus ē. s̄z curiositas p̄hibetur q̄ studiositatē moderatā. ḡ studiositas ē p̄ p̄ tēpātie. **B.** d̄d q̄ sicut s̄ dictū ē: ad tēpātie p̄nit̄ moderari motuz appetit⁹ ne supflue ūdat i id qd̄ nālī cōcupiscit: s̄i at̄ nālītē hō concupiscit delectatiōes cibor⁹ t̄

Ende consi, fons et origine. Ea